

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

ΠΑΡΚΟ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ Α

ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ

Αγέρωχη η μορφή κι αστραφερή
Με πέτρινη καρφώνει αλαζονεία
Το βλέμμα προς τον ουρανό.
Πίσω καθρεφτης ο γιαλός.

Στα παγωμένα πόδια του
Αθόρυβα κουρνιάζει εκείνη
Μελαχροινή και θηλυκιά
Με μυρωδιές και θαλπωρη απο σάρκα.

Ανοίγει πλαστική σακούλα,
Βγάζει πατικωμένο ρύζι
Και κάτι καφτερο, πιπέρι, πιπεροριζα.

Κάθεται σταυροπόδι
Ρίχνει σπυρι, σπονδή σε μακρινούς θεούς
Και καταπίνει μοναξιά και μόχθο.

Και ξαφνικά, το θαύμα.
Απο το μάτι του γλυπτού ένα δάκρυ
(καποιοι θα πουν, θαλασσινο νερό)
Πέφτει στο πιάτο της γυναίκας.